

Négyévente hallani, hogy XY ennek, vagy annak a kampányfőnöke és ez rém izgalmasnak hangzik, de igazából nem tudjuk, hogy ez mit jelent, mi benne az igazi kihívás. Milyen feladataid vannak, illetve mikor érezheted úgy, hogy jól végezted a dolgod?

Azt hiszem, hogy a hétköznapi emberek fogalomzavarát illene eloszlatni. Nem tudom, honnan származik ez a kifejezés, hogy kampányfőnök.

De az kétségtelen, hogy akár a gazdasági szférában egy reklámkampányt, akár a politikai választásokat megelőzően egy választási kampányt valakinek kézben kell tartania. Ez nem feltétlenül kampányfőnöki státusz.

Én nem érzem magam senki főnökének azáltal, hogy itt vagyok és ezt teszem. A magamfajta embernek mindenképpen kihívás, hiszen minden ember akkor érzi jól magát a saját bőrében, ha "sikeresen" vitt végéig bármilyen kampányt. Szakmailag borzasztóan jó, ha siker és jó eredmény jelez vissza egy munkánk után, hiszen az a munkánk tükre.

A siker is feldolgozható. **A kudarc is feldolgozható. De nem ugyanaz a jövőre vetíthető eredménye.**

Egy sikeres szakember gyorsan tesz a "jó lóra" további sikerek reményében.

Most azért érzem kiváltságos helyzetben magam, mert egy formálódó közösségként induló csapat mára **a legesélyesebb formációként rajtol** a megmérettetésen. Valóban nem lenne kihívás egy olyan csapat mellett kampányt vezetni, akik már elsőre győztesnek tűnnek.

De ez akkor, amikor beszálltam a játékba, valóban kihívás volt. Én így érzem.

Az, hogy mikor végzem jól a dolgom? Hát leginkább akkor, amikor jó visszajelzéseket kapok. És most éppen ez történik.

Nagyon keveset alszom, minden részletre figyelek, maximálisan erre szántam az időmet, elköltöztem a családomtól, belevettem magam a munkába. Bizonyára nem egyforma ízlések szerint kampányolunk.

Vannak, akik mindent letarolnának ostoba módon. Én megpróbálom a lehető legtisztább maradni kampány közben is. Bármilyen lesz, akkor is úgy fogom érezni, hogy jól végeztem a dolgom. Mert mindent megteszek a sikerért. Annak ellenére, hogy nem áll mögöttem milliárdosok által mozgatott profi stáb. De ez nem is állna jól a Gálfi Árpád kampányának.

Gondolom, ahhoz is rengeteg türelem kell, hogy egy párt jelöltjének a kampányát kell kézben tartanod, de mi a helyzet egy koalíció esetében? Hogyan zajlik a döntés előkészítés és mi alapján hozod, hozzátok meg a stratégiai döntéseket?

Itteni barátaim kértek meg, hogy segítsék a kampányban annak figyelembe vételével, hogy már "házastársuk" is van. Koalícióra léptek. Nem titok: az MPP-EMNP székhelyudvarhelyi koalíciójáról van szó. Azért is érdekes a helyzet, mert ez a szövetkezés nem minden magyarok lakta területen jött, - vagy jöhetett létre.

A politikai egyezségek részleteit nem tudom, de azt érzem, hogy ha az én elveim szerint viselkedünk a kampányban és a békés, sárdobálás nélküli kampányt folytatjuk és még nyerünk is, akkor ez precedenst, követendő példát jelenthet egész Erdély magyar politikusai számára.

Mert az összefogás amennyiben eredményes, akkor **soha többé nem mondható el a legegyszerűbb ember előtt sem, hogy szükség van a széthúzásra.**

Tulajdonképpen ez benne a kihívás: Megmutatni, hogy lehet másként!

Az előkészítésről, a stratégiai döntések meghozataláról szívesen beszélek június 5-én este, vagy 6-án, ha arra lennél kíváncsi, hogy van-e olyan fölöttem álló "hatalom", aki befolyásolni akarna, akkor a válaszem az, hogy nincs.

Amennyiben ilyen előfordult volna, már nem lennék itt. Azért vagyok szerencsés helyzetben, mert civil munkahelyem van, ahol megbecsülnek, nem függök egyetlen politikai érdektől sem.

Melyek azok az alapértékek, amelyek mentén a két párt koalícióra lépett?

Minden embernek vannak meggyőződései. Politikai meggyőződései is. Így én sem képezek kivételt. Úgy ítélt meg a távolból, hogy a jelenleg koalícióra lépő két párt nagyvonalakban azonos értékrendet vall, sőt most tapasztalom, hogy a jelöltek régi ismerősök, sőt sokan barátok.

Azért szurkoltam, hogy ez a két csapat találja meg a közös hangot egy olyan politikai erővel szemben, ami számomra kevésbé szimpatikus. Ha magyarországi politikai nyelvezetre akarnám lefordítani, akkor magánemberként azért szurkolok, hogy mindig legyen összefogás az MSZP ellen.

Amikor egy ehhez hasonló összefogás jegyében kértek meg a barátaim, hogy segítsék, leellenőriztem és úgy véltem, hogy szívügyemmé tud válni ez a kihívás. Igent mondtam.

Természetesen ott volt a mindennapi munkám egy elég nagy cégnél, ahol most pontosan szezonja van a munkának, de hála Istennek a cégcsoport tulajdonosa, elkötelezett híve a nemzeti érdekeinknek, rajongója a Székelyföldnek és elengedett ide.

Visszatérve a kérdésre, hogy milyen alapértékek mentén lépett koalícióra a két párt ? Gondolom, hogy **a nemzeti egység megőrzésének íratlan szabályai alapján**. Hogy magyar a magyarral nem ellenség. Csak sajnós a romániai kormányhoz igen közel kerülő másik tábor ezt nem így látja. Sajnos magyar tábor.

Akkor lennék a legboldogabb, ha minden magyar szemléletet valló tábor azonos hullámhosszra hangolódna itt. Megőrizve a népszerűségi arányokat.

Gálfi Árpád plakátján arra biztattok, hogy váltsunk jobbra. De miből állna ez a jobb?

Én nem gondolom, hogy valamiből állna, hanem inkább valakiből.

Gálfi Árpit volt szerencsém megismerni még az üzleti, vagy gazdasági szférából, amikor ezen a vidéken dolgoztam. Ebben a pillanatban úgy érzem, hogy a jelenlegi helyzet egy Gálfi Árpit kíván a város élére.

Mérlegelni kell mindig. Másként választhat egy olyan város, amelyik aránylag jól működik és most éppen egy arculati személyre van szüksége, hogy képviselje a közösség érdekeit, hangzatos szónoklatokkal fogadjon vendégeket és hangzatosan beszéljen külföldön.

De említettem, hogy szeretem az igazságot! **Ez a város távol áll attól, hogy jól működjön.** Én bejártam Európát, de bejártam Erdélyt és Románia egyéb tartományait is. Ez a város minden XXI. századi alapelvárás alatt teljesít.

Most nem szónokra, hanem szorgalmas városvezetőre van szükség. Ismerve Árpit, biztos vagyok benne, hogy tudja, ismeri a közösségért vállalt feladatát. Ha rendbe teszi a várost-

márpedig rendbe fogja tenni- és kellő időben felismeri - márpedig fel fogja ismerni- hogy megtette, amire vállalkozott, akkor nem öntelt, hiú módon fog kapaszkodni foggal-körömmel a székéhez, hanem mint a jó szolga továbbáll.

Mert ismerve Árpit, neki **a város, a közösség, az élettere a fontos** és nem a cím, vagy pozíció. Kérdésedre válaszolva. Árpi a jobb a jelenlegi felhozatal közül.

A többi jelölt közül ki számodra a legfélelmetesebb, illetve ki a legszimpatikusabb és miért?

Én nem nevezném félelmetesnek egyik jelöltet sem.

Van egy RMDSZ foszlány, aminek szerves része volt a jelenleg is polgármesterként dolgozó – mondjuk ez túlzás – kilépett tagja. Mindenféle negatív, vagy sárdobáló módszer ellen vagyok minden sejtemmel, de az ember nem tud nem tudomást venni a környezetében napvilágot látott dolgokról.

Látom, ahogyan a függetlenedett polgármester reagál az őt ért vádakra. Én, ha az ő helyében lennék – főként most, hogy kampány van, – összehívnék egy lakossági fórumot, azt még engedélyezi a választási törvény, és egy kivetítőn egyenként bemutatnék minden dokumentumot, ami például a házam körüli botrány tárgyát képezi.

Nem a saját, vagy baráti médiám bevonásával próbálnék magyarázkodni és főként nem írnék felhívást a lakossághoz, hogy ne figyeljenek a sárdobálásra.

Itt egy olyan botrányos ügyre derült fény, ami csak akkor csitul el, ha tisztázza magát a regnáló polgármester. Aztán majd mosolygunk is neki és a virágok is nőni fognak.

Ha ez nem történik meg, akkor Bunta Levente az én szememben **adósa marad a székelyudvarhelyieknek.**

A másik ellenjelöltre inkább nem szólnék egy szót sem. Most az RMDSZ által újonnan előretolt jelöltre gondolok. Ha jól tudom, három kisgyerek édesanyja.

Mindenki csak a saját életvitele szerint tud értékrendet képviselni, így én is csak a sajátom alapján fogok. Nálunk a családban én vagyok a családfő. Van kisgyerekeim is. El sem tudom képzelni, hogy a feleségem ilyen karrierista legyen, pedig csak egy kiskorú gyerekünk van, nem három.

A független jelöltekkel nincs semmi bajom, de csapat és tanácsosok nélkül nem lehet valódi eredményeket elérni a későbbiekben. Lukács Lacit jól ismerem, rendes ember, sok szerencsét kívánok neki.

Buta Levente? Hát kérlek, ne nézzétek az udvarhelyieket butának. Vagy nem is ez volt kiírva a város bejáratánál?

Melyik a legoptimistább illetve legpesszimistább forgatókönyv?

Legoptimistább: Gálfi Árpai polgármester és 12-14 tanácsos a Koalíció listájáról, legpesszimistább: Gálfi Árpai polgármester és 10-11 tanácsos a listáról. Meg kell nézni a Koalíció mögötti összefogási szándékot. Mindenki láthatja, hogy ezerszer erősebb a listánk, mint az ellenfélé, itt közismert személyiségek vannak, nem pártkatonák.

Mit csinál egy kampányfőnök, ha lejár a kampány?

Úgy általában nem tudom, mit csinál. Mint már mondtam, nem vagyok főnök. Egy sok területen eredményeket elért, gazdasági szférában tevékenykedő civil vagyok.

A kampány végén valószínűleg a csapattal együtt megvárjuk az eredményhirdetést (ha csak

részleges akkor is), megiszunk egy pohár pezsgőt, gratulálok nekik és másnap visszatérek a családomhoz, a – bármennyire hihetetlen – nagyon szeretett munkatársaimhoz, munkámhoz. És az élet megy tovább.